

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FORÆLDREBLADET

HELSINGØR LILLE SKOLE

Nr. 5

Januar

1964

Skolekalenderen findes som sædvanlig på bagsiden.

Læs den!

Strøtanker i forbindelse med forældremødet 15/11 63

En del synspunkter blev fremført, og jeg er sikker på at flere forældre sad med spørgsmål og ideer på hjerte, men blot ikke nåede at få dem givet form på mødet. Imidlertid står bladets spalter jo åbne, så jeg vil håbe at flere efterhånden bliver ansporet til at give udtryk for deres tanker på denne måde.

Problemet social fornemmelse blev ivrigt debateret, og med rette, det kan som nævnt blive aktuelt på gaden og de hjemlige tumlepladser i leg med kammerater fra andre skoler, og nu beror det vel så på om barnet fra den lille skole selv provokerer og gør sig til af sit fortrin, eller om andre børn med social afstandsforneemmelse lader disse ting komme på tværs af kammeratskab og leg.

Lad os gå ud fra at den lille skoles forældre, over for børnene ikke fremhæver, i hoven betydning, at det skulle være finere at gå i en privat skole, og ikke forplumrer barnets spontanitet ved udfra egne ambitioner eller utilstrækkelig social forståelse påtvinger barnet klassefordomme, men tværtimod er vågne overfor den slags.

Og en ide eller et motiv må vi vel have haft hver for sig, når vi med et vist besvær er kommet til at stå som medskabere af den lille skole, hvis bærende ideer Ib så udmærket kortlagde på mødet. Selvom de bedste hensigter og bestræbelser ikke givetvis er en trylleformular som jungleloven viger for, har vi lov til at håbe, at de børn som er så heldige at få de bedst mulige vækstvilkår, i fin balance mellem rettigheder og ansvar, med mulig-

heden for at vinde deres egen identitet og derigen-
nem respekten for andres, netop vil nærme sig den
sociale horisont, som er nødvendig for at klare de
konflikter som man nu engang stilles overfor på alle
alderstrin.

Med henblik på arbejdsuro er der jo en overgang via
kravlegård og småbørns uhæmmede pludren, til en ro-
ligt arbejdende klasse.

Der må vel daglig øses af velvilje og vågen konduite,
for at skabe en harmonisk overgang uden at barnets
naturlige og vante udtryksmidler bliver gjort hjem-
løse i en pludselig dekretet stilhed. Det er måske
sat lidt på spidsen, men jeg vil tro at den lærer som
er indstillet på at lide lidt på tidligere tiders
autoritære fremgangsmåde, til fordel for et virkeligt
tillidsforhold til børnene efterhånden vil opnå ele-
vernes frivillige medarbejderskab, til glæde for ham
selv, og for børnene en nøgle til en ubesværet entre
i det praktiske liv senere.

Man sporer en vis forsigtighed vedrørende tanken om
at pædagogisk privilegerede børn, skulle komme til
at afvige for meget fra andre.

En sådan betænkelighed ville være berettiget, hvis
undervisningen tog sigte på at hvæsse kløerne og
spidse albuerne, for ret at magte livet hen over
andre mennesker. Det synes ikke at være tilfældet.
Livet er fuldt af forskelligheder, som ikke lader
sig overse, selv under kraftig omrøring. Jeg tror
således ikke at frygt for afvigelse fra visse normer
behøver at afholde nogen fra at søge nye udviklings-
veje for sine børn, hinsides alle uniformeringsten-
dener.

Børnene kan vel ikke undgå at mærke at forældrene
knytter særlige håb til denne skole, af den grund
behøver de jo ikke tro at andre børn er ringere.
Disciplin og omgangstone som stod på dagsordenen,
spænder jo over et stort område, og dette felt kræ-
ver i sælig grad forældrenes medvirken. Et af skolens
mål er jo at øve børnenes personlige ansvarsfølelse,
at øve dem i fímelig hensyntagen til det øvrige

fællesskab, at drage dem ind i afgørelser af retslig art, hvilket igen betyder at de gennem aktiv overvejelse lærer at afstå fra adfærdsformer som ingen hjemmel har i et holdbart fællesskab. Altså en disciplin som ikke krænker barnets retsfornemmelse.

Jeg tror at man ved at lytte til børnenes fortællen om hvad der forefalder imellem dem indbyrdes, også vil kunne aflæse eller gennemskue på trods af subjektive fortolkninger, om ens eget barn er tilbøjelig til at sætte drillerier i gang, og om dette sker i et omfang som ikke er helt forenelig med skolens grundtone.

Her kan forældre med levende interesse for sobert samarbejde udrette meget. Selvfølgelig kan dagens impulsive skærmysler ikke undgås, det hører vist ind under naturlovene.

Det er blevet sagt, at den lille skole også er en forældreskole, vi næsten voksne får vel ikke timer som sådan, medmindre de timer vi tilbringer sammen med vore børn da ikke er vor bedste undervisning. Vi må vel da i al beskedenhed bidrage til vore børns resonans for en sådan udvikling.

Torben Andersen.

Nytårsbetragtninger.

Årsskifte. God grund til at tænke: "Hvad gjorde skolen for os (vore børn) i året der svandt?" Og "Hvad gjorde vi for skolen?" Udover at betale skolepenge til tiden, altså.

Det ubehagelige først. Det manuelle. Jeg håber af oprigtigt hjerte, at mange forældre med mig går rundt med dårlig samvittighed. Rigtig dårlig. (Vi har jo så travlt allesammen). For der er vel ingen, der tror, at de (få) forældre, der lægger deres arbejdskraft på skolen, gør det, fordi de har for megen fritid eller keder sig derhjemme.

Altså, vi må tage os sammen.

En anden sag: Vi viser næsten kun kritiske miner til forældremøderne. Det er så let at finde noget at sætte fingeren på, og det er så uanstændigt let at skabe problemer, hvor ingen problemer er. Pladsknaphed gør at problemerne ikke kan defineres her. Men een ting synes at glemmes og det er, at hvad vi end er i besiddelse af af uddannelse og intelligens, så er det lærere, gode pædagoger, der underviser vore børn. Derfor burde der vises lidt mere positivitet og lidt mindre bedreviden til forældremøderne. Ergo: Vi må vise os lidt oftere på skolen og følge undervisningen.

Jeg er overbevist om, at vi alle påskønner det arbejde lærerstaben har med vore forkælede unger. Vi glemmer bare at sige det. Jeg viser min taknemlighed her, og også den er jeg sikker på at dele med mange.

To drenge, der tager lykkeligt afsted til skole hver morgen og kommer lige så strålende glade hjem, råbende i munden på hinanden: Ih mor, du kan tro, vi havde det dejligt i dag, vi gjorde.. vi lærte... en hel masse. Hvilken mor eller far kan stå for de ansigter, de små størrelser har på, når de kommer slæbende med det, vi gerne vil betragte som kunst, men som for dem bare er "noget vi har lavet", men som de er så usigeligt stolte af. Drengene har selv fået den geniale ide at lave udstilling i deres værelse, når de har fået samlet en masse sammen. Den er genial, synes jeg, fordi man så slipper for at kritisere skånselsløst, da man jo ikke kan oplagre alle værkerne. Skiltet på deres dør med ADGANG FORBUDT FOR VOKSNE OG SMÅBØRN bliver afløst af et MALERIUDSTILLING 25 øre. Vi går på jagt i "kunstens land", vrager og vælger og køber fra 1 øre pr stk. Måske er det kun farveprøver, men det er sandelig prøver med sjæl og arbejde i. Her i huset hænger de alle vegne og så blæser vi ellers på om "de fremmede" synes om det eller ej.

For os har de værdi.

Drengen i børnehaveklassen syr lige så pænt som sin mor, foruden alt det andet, han har lært. Han bliver

en god ægtemand engang. Og ham i første har skrevet sin første roman. (om een der havde så meget vejr, for han havde ikke rtukket det i ti år). Han går rundt i sin egen verden engang imellem og staver svære ord og tæller de 2,94 han har i sin pung. For ham har det lige så stor betydning at øve sig i at skrive, som det har for den lille har at male. For ikke at tale om rytmik og teater, som elskes af alle. Det er bare en brøkdel af det de har lært, men hovedsagen er at vi har to lykkeligt beskæftigede og aktive børn, der ovenikøbet bringer inspiration med sig hjem til noget, vi kan lave sammen.

Vi er lykkelige for den skole, den har honoreret det vi ventede os af den. En glad og fri omgangstone, friske lærere, som har forstand på børn og som har indgivet børnene glæden ved at lære. Og så tænker man lidt arrigt på al den snak om, at børnene må komme til at føle sig privilegerede. Et problem skabt af ingenting. Hvorfor pokker må de ikke føle sig privilegerede, når de er det? De er de mest privilegerede unger i kongerigt Danmark. Og at føle sig privilegeret = at føle at man har det bedre. Ikke at føle, man er bedre.

Jeg kan citere den syvårige, som absolut ikke er påvirket hjemmefra i den retning. Hans legekammerater siger: - Hvorfor går du dog i den lille skole. Den er ikke så pæn som vores. Vores er også meget større. Og mere af samme skuffe. Hvortil drengen tørt bemærker: Det er jeg da også ligeglad med, for vi har det nemlig så dejligt. Har det noget med bekræftelse at gøre ?

Jeg håber, jeg har trådt nogen over tærne, så vi kan få en diskussion igang i bladet. Ja så er der tilbage at takke alle lærere for det gamle år og håbe på, at det nye bliver lige så godt.

C. Pilehave Andersen.

FORÅRSPLANER.

Hver mandag samles lærerne til lærermøde. Derudover samles vi både i sommerferien og i juleferien til større eller mere langvarige møder for at tilrettelægge det kommende halvårs arbejde. Ved sidste "planlægningsmøde" disponeredes således undervisningsstoffet for foråret for de enkelte klasser, men også fællesarrangementer kom på tale.

Vi har fundet det nødvendigt at ændre fællestimerne. Det har vist sig urimeligt svært at lave fællestimer, som kan give udbytte til både børnehaveklasse og 4.klasse og klasserne derimellem, og vi må se i øjnene, at forholdet ikke bedres, når afstanden mellem ældste og yngste klasse bliver endnu større. Vi har derfor delt børnene i to grupper og vil arrangere en del af fællestimerne særskilt for disse grupper. Yngste hold (bø.+1.kl.) får fællestime hver uge, som regel tirsdag kl.11 - 12, mens ældste hold vil få deres time på lørdage kl.11 - 12. Det gælder dog kun en del af fællestimerne, idet vi finder det værdifuldt fortsat at kunne samle hele skolen til fælles arrangementer.

Når vi deler, hænger det sammen med et ønske om at ændre ældste gruppes fællestimeprogram fra det "underholdende" til det mere "oplysende". Herved synes vi også at have skabt mulighed for at engagere forældrene direkte i skolearbejdet, idet vi regner med, at Deres beretning og evt. billeder fra rejser, fra Deres arbejde eller Deres specielle interesse vil kunne inddrages.

Som noget nyt prøver vi i foråret at optage dansen på skolens program. Nogle timer vil vi samle børnene og sammen med dem øve os i at improvisere dans, enkeltvis, som par eller i ringe og kæder. Der

bliver ikke tale om regulær danseundervisning, som den f.eks. foregår på danseskoler, kun håber vi at kunne bestyrke glæden over at bevæge sig rytmisk til musik. Dansetimerne følges op af dansefester, som er tænkt arrangeret lørdag eftermiddage, således at børnene kan få mulighed for at nå hjem og skifte til "festdragt", og selv om der kan blive tale om lidt underholdning og bevertning, vil festerne først og fremmest være baseret på dans.

Naturligvis bliver første fest, karneval og tøndeslagning (se skolekalenderen). Da det skal være karneval, har vi gjort det til en forudsætning for at deltage, at man møder udklædt.

Sluttelig bør jeg nævne, at erfaringerne fra sidste års lejrskole er sådan, at vi igen i år ønsker at gentage arrangementet for 1., 2. og 4. klasse og vi sigter på at komme af sted i løbet af maj måned. Vi har hjemskrevet fortegnelser over børneorganisationernes hytter, - men har De kendskab til en egnet lokalitet (på Sjælland) beder vi Dem lade et ord falde.

Ib.

Referat af forældremødet i 1.klasse 17. jan 1964

Pileborg indledte mødet med at foreslå fru Rue og årgård valgt som forældrerepræsentanter for den første periode. Man ønskede at se bort fra bestyrelsesmedlemmer og disses koner samt redaktionsmedlemmer. Der hørtes ingen protester.

Derefter tog Christian ordet. I løbet af de kommende måneder er det planen, at 1. klasse skal på besøg i Zoologisk Have. Der skulle gerne et par forældre med.

Dansk. Man anvender en kombination af lyd- og ord-billedmetoden, ligesom man også staver. Børnene er nu ved at blive delt i grupper. I starten bliver der sikkert 4 grupper. Senere vil forskellene blive større, og grupperne således flere. Forældrene blev formanet til at vise tålmodighed med hensyn til læseresultater. Nogen terping derhjemme ville ikke have noget nævneværdigt resultat. Mellem 7 og 11 år indtræder det tidspunkt, hvor børnene kan læse i helhed. Ifølge statistikken ville man måske kunne undgå en stilstand i læseudviklingen, hvis børnene først blev undervist fra det 8. år. Stadig ingen lektier for derhjemme. I 2. klasse kan der evt. blive tale om, at man tager undervisningen op derhjemme i ringe omfang. Hvis børnene nu længes efter at have lektier for, kan de skrive brev til postkassen eller til vægavisen.

Regning. Da børnene ikke kunne vente længere, begyndte man regneundervisning allerede i efteråret. Børnene laver deres egne "regnehistorier", og de får nu nye regnebøger. Tabellerne må indøves. Man diskuterede, om det ville være en fordel, at børnene allerede i de første klasser lærte tabel.

P-fag. Klassen delt op i to grupper. Grethe er i Lille Borrevold med træarbejder, og Gerda i klassen. Børnene vælger selv, hvor de vil være, og man bytter så regelmæssigt. Man mangler materialer og redskaber, hvorfor forældrene foreslog, at man selv betalte for bøgerne. Indtil nu ville denne post beløbe sig til ca 100 kr, herfor kunne anskaffes træ etc.

Sangundervisningen gik godt. Børnene trommer og danser lidt. Man indøver sanglege med et fast skema alm. sange. Børnene laver egne sange og historier, pantomimer. Der blev foreslået, at skolen anskaffede sig en båndoptager, der skulle køres til forældremøderne og således give et indtryk af, hvorledes børnene udfoldede sig.

Fødselsdage afholdes nu på skolen. Hvis man tager børnene hjem, ser man helst, at alle kommer med eller max. 5.

Hjemmebesøg. Christian foreslog et besøg af klasse-læreren i hjemmene, hvad forældrene var glade for.

E. Ågård.

Forældremøde i 4. klasse den 18. jan. 1964

Mødet var i høj grad præget af de vanskeligheder vedrørende undervisningsformen, der har vist sig specielt for 4. klasses vedkommende. En ophobning af disse problemer førte til, at man før jul indkaldte til et langvarigt lærermøde for her at gennemdrøfte situationen. Resultatet af dette møde blev, at man fremover vil prøve en ny arbejds- og undervisningsform. Dette indebærer, at læreren i højere grad end før tager ledelsen for at hjælpe børnene ind i de rigtige kanaler.

Dansk. Hidtil har grammatik og skriftlig dansk formet sig som fællesarbejde. For fremtiden vil man i højere grad forsøge sig med individuel undervisning under hensyntagen til de krav, den enkelte er i stand til at honorere. Stillelæsningen vil i nogen grad blive afløst af frilæsning. Som noget helt nyt vil man indføre en slags anmeldervirk-somhed, dvs at børnene læser et stykke litteratur for derefter at præsentere det for klassen med kommentarer og kritik.

Klassens standpunkt i stillelæsning: På grund af et ringe antal prøver er skønnet ret subjektivt men standpunktet findes stort set rimeligt, selv om læseprocessen stadig volder besvær.

Standpunkt i stavning: Fra september spores en svag forbedring. Da Ib mener, man må koncentrere sig mere om stavning, får børnene staveord for hjemme.

Regning: Her kontrollerer man børnenes kunnen gennem standardiserede standpunktsprøver i talregning og problemregning.

Standpunkt i talregning: Her placerer børnene sig i gruppe 3 og 4, gruppe 5 er den bedste.

Standpunkt i problemregning: Her er placeringen bedre end gennemsnittet.

Engelsk. Pamela fortalte, at børnene fortrinsvis er interesserede i konversation, mindre interesse viste de sange og sanglege. Fru Iversen takkede for undervisningen og erklærede sig meget tilfreds. Som noget nyt vil klassen få bøger uden dansk oversættelse og lydskrift, dog gjorde Pamela opmærksom på, at de ikke skulle erstatte konversationen, men blot supplere den.

O-fag. I efteråret gennemgik man de nordiske landes geografi, således at klassen var delt op i grupper, hver gruppe fik et speciale (f.eks. skovbrug, fiskeri etc.) at arbejde med. I løbet af efteråret blev denne arbejdsform mindre og mindre effektiv. Børnene besidder ikke den nødvendige studieteknik. Eller med Ibs ord: "Børnene ligesom amngler holdning overfor de krav, der bliver stillet dem". I den kommende tid kaster man sig ud i historien, nærmere betegnet middelalderen. Her vil man for at give børnene en bredere forståelse af det historiske handlingsforløb lægge vægt på periodens samfundspolitiske, moralske og økonomiske status, således som den manifesterer sig i stændernes opdeling. Som studieobjekter anvendes Helsingør Kloster og Nationalmuseet. Også på o-fags området vil man intensivere arbejdsformen. "Studieteknikken er lige så væsentlig som selve tilegnelsen", siger Ib.

P-fag. Her har man også haft vanskeligheder, dog navnlig p.g.a. mangel på materialer. Angående dette blev flere tanker bragt på bane. Man kunne evt. lade forældrene betale materialer til større arbejder. Eller man kunne oprette en materialekasse. P-faget har i det forløbne halve år været spaltet op i to grupper. Grethe havde syning med halvdelen af børnene, Poul tog sig så af de andre opgaver. Denne ordning har vist sig at være tilfredsstillende.

Træ, linoleumsrester, værktøj, garn, tøjrester m.v. efterlyses hos forældrene.

Gymnastik. Ulla indledte med at sige, at det ikke gik så godt med gymnastikken. De fleste af børnene er generte og tør ikke rigtig udfolde sig. Ulla mente, at grunden måske var at finde i forældrenes indstilling. Det er svært at nå et resultat, hvis forældrene ikke støtter rytmikken. Den traditionelle gymnastik, ballet og i det hele taget konkurrencesporten hviler på et helt andet grundlag end rytmikken.

Det anses derfor ikke for heldigt, hvis de to former dyrkes samtidig. Problemet med den dårlige akustik i gymnastisalen blev også ivrigt diskuteret, og der blev anket over, at tove ikke forlængst var blevet ophængt.

Af helt nye ting, der for fremtiden vil indgå i skolens liv, nævnte Ib:

Dansefester, hvis opgave er at lære børnene at feste sammen.

Frivilligt teater. Gerda står til rådighed en time efter skoletid om onsdagen. Meningen er, at børnene her skal spille sig selv i et på forhånd nogenlunde planlagt stykke.

Da 4. klasse er "sammenbragt" fra forskellige skolemiljøer, er de mange vanskeligheder nok at finde i denne omstændighed. Lærerne var da også enige om, at klassens adfærdsmønster havde bedret sig betydeligt siden skolens start.

Søren Bang.

P-fag. (Svar på ros og ris).

Jeg vil tro, at det ikke bliver svært at have p-fag med "vores små" når de når til 4. klasse. De har gennem børnehavetiden og de 3 første skoleår fået lov at skabe frit og lært præstationsglæden til fulde. Lidt anderledes ser billedet jo ud for vores nuværende 4. klasse. Man kan vist udtrykke det sådan, de mangler nogle år med hensyn til p-fag.

Vi vil i denne termin for 4. klassens vedkommende prøve at sætte p-fag ind i lidt mere faste rammer. Det har vist sig at de koncentrerer sig i længere tid om et stykke arbejde, når vi begrænser beskæftigelsesmulighederne, jeg tænker her på sygruppen, som har bestået i 3 mdr. Vi tror der bliver et resultat ud af det, et resultat som ikke bliver mindre, hvis vi har forældrenes interesse for præstationerne bag os.

Jeg kan vel her samtidig indføje til Bente Zeijs indlæg i sidste nummer af Forældrebladet, at jeg tror, at man skal være meget forsigtig med at lade, hvad vi eventuelt synes er klatterier, gå i papirkurven. Det er få børn, der kan tåle at se deres arbejde havne der, det kan hæmme skaberglæden, måske var arbejdsindsatsen til at nå hvad resultatet end måtte blive stor og arbejdsindsatsen har mindst lige så stor betydning som resultatet.

Jeg tror at vi skal være varsomme med at sammenligne p-fags præstationerne i børnehaveklassen og f. eks. 4. klasse. For de store børn er beskæftigelsen ikke længere begrænset til p. Der kommer en anden stor oplevelse ind i billedet, nemlig den at skaffe sig lærdom og underholdning gennem læsning. Hos børnehavebarnet er beskæftigelsen p. og kun p.

Med hensyn til p."moralen" synes jeg absolut at vi skal sætte ind på en ordentlig behandling af materialerne og værktøjet. Vi vil gøre det klart for de store hvad det arbejde de nu end påtager sig kræver før det er færdigt, og kun når dette er gjort kan de få arbejdet med hjem.

Lidt p-fag omsat i praksis. En af drengene fra sygruppen i 4. klasse kom en morgen ind og sagde: "Grethe, har du ikke en nål og en tråd, jeg tabte en knapi min jakke på vej til skole". Knappen blev syet i, uden videre indblanding fra min side.

Efterlysning: Rester af nyt stof, størrelse underordnet. Strikkegarn. Træ i næsten alle størrelser og tykkelse, helst ikke hårdt træ. En god håndsymaskine.

Grethe.

Forældre "P".

I novembernummeret af Forældrebladet luftede vi tanken om nogle manuelle p-aftner, der skulle give forældrene en mulighed for selv at erfare, hvordan p-lærerne arbejder med eleverne. Og for at lære os at kende.

Vi havde håbet på en reaktion fra forældrene - tavsheden håber vi brydes, når vi nu bekendtgør, at vi - Poul Ejlersen, Grethe Dam Petersen og jeg følgende torsdage vil være på skolen fra kl 20-22 og "inspirere" Dem på værkstederne, HVIS interessererede melder sig på skolen eller hos mig (212232) inden den 8. februar.

Gerda Eggli.

Teater.

Da vi nu har et gymnastikhold og et trommehold, kunne vi så ikke også få et teaterhold, hvor vi med en lille gruppe kunne opføre et lille skuespil, eventuelt et vi selv skriver. Interesserede kan ringe til 214163, så vi kunne prøve at realisere tanken.

Hans Zeij.

Loppemarkedet på skolen i december gav ca 3,300 kr - men det skulle det også give, for at det var umagen værd at stille på benene. 3,300 kr er mange penge, og det er dejligt at tænke på de ting, skolen nu kan få, som der ellers ikke var blevet råd til.

Men skal beløbet ses på baggrund af den kraftpræstation det var for arrangørerne at få folk sat i arbejde, at få trykt plakater og få dem hængt op, at tage imod telefonbesked fra folk om afhentning, at få det hele samlet sammen på skolen, at gennemgå alle tingene een efter een og sætte pris på hver enkelt, at omskabe fællesrummet til ukendelighed og børnehaveklassen til julestue, at arrangere hver eneste ting, så den tog sig ud til sin fordel - og hvor var det et imponerende syn - at bage kager og sy julestrømper - og så rydde op bagefter og få det tiloversblevne pakket sammen og sendt til Kofoeds Skole - ja, så er det ligesom beløbet ikke er så vældig stort endda.

Og alligevel tror jeg, at den energiske loppekomite og de forældre, der var med, er enige om at det var vældig morsomt og at det var den rigtige måde at gribe det eller lidt kedelige begreb "indsamlinger" an på, - at det kort sagt var en succes, som vi - en del erfaringer rigere - godt kan gentage.

Annette Kjædegård.

SKOLEKALENDEREN.

Torsdag d. 30 jan. kl 20 - Forældrerep. mødes
med lærerne.

Februar

Torsdag den 6. kl 20 - Fælles forældremøde
Inger Kristine Mortensen taler
om, hvordan vi hjemme kan følge
skolens ide og arbejde op.

Lørdag den 8. kl 15 - Tøndeslagning og karneval
for børnene. Udklædning obl.

Mandag den 10. - Fridag

Torsdag den 20.- Klassemøde i 2.

Lørdag den 22. - Fællestime for ældste hold.
Per Iversen om Japan.

HELSINGØR LILLE SKOLE
de Mezasvej 13, Helsingør
giro 122606
telefon 210203

Skolelederen træffes bedst pr telefon eller
personlig på skolen mellem kl 13-14.

Forældrene bedes ringe til skolen mellem 7,50
og 8,10 hvis børnene af en eller anden grund
ikke kommer i skole. Det giver skolen større
tryghed for at børnene ikke bliver væk undervejs.

Red.: Gerda Eggli, Åge Riis Kjærsgård, M.Stahl.